

[Bolvig]

Man kan, som fru Inger Stilling Pedersen var inde på, let få den opfattelse, at de forskellige sagsbehandlere for ofte behandler en sag for teoretisk og med for lidt forståelse for nervøse forældrepar baggrund. Men det må erkendes – og det er vigtigt at erkende – at sagsbehandlere, samråd og nævn står over for en uhyre vanskelig og følsom opgave. Problemerne er store og næsten uløselige, så længe der er langt flere adoptionsøgende forældre, end der er børn til rådighed. En under de givne forudsætninger nødvendig rationering vil helt uundgåeligt skabe dybt alvorlige menneskelige problemer og konfrontationer.

Vi kunne ønske os, at adoptionsnævnet, i højere grad end det er tilfældet, ville bestræbe sig på at informere samråd og centre om den praksis, man ønsker fulgt. Det er utilfredsstillende og for folk uforståeligt, at der er så stor forskel på gældende praksis i de forskellige amter. Man kan dispensere, når der foreligger særlige omstændigheder. Men hvad er særlige omstændigheder? De bør i hvert tilfælde være nogenlunde ens i såvel Skagen som Gedser.

Jeg har i øvrigt indtryk af, at adoptionsnævnet arbejder mere smidigt og fleksibelt end tidligere, men jeg vil alligevel gentage vort ønske om, at adoptivforældrene, f.eks. gennem Forældreforeningen Adoption og Samfund, bliver repræsenteret i nævnet. Selv den største teoretiske ekspertise vil have godt af at få tilført den praktiske, jordnære erfaring, som forældre med adoptivbørn besidder.

Ministerens forgænger udtrykte ved behandlingen af det radikale venstres adoptionsforslag for et år siden forståelse for dette synspunkt. Ministerskiftet hindrede en færdiggørelse af drøftelsen derom i retsudvalget. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om hun vil være villig til en hurtig overvejelse heraf. Jeg er overbevist om, at mange af de uoverensstemmelser og klager og misforståelser, som fremkommer, vil blive neddæmpet, hvis nævnet fik tilført viden og erfaring fra mennesker, som selv har adopteret.

Som jeg sagde før, er kernepunktet i enhver diskussion om adoptionsspørgsmål, om der er børn nok til at opfylde alle begrundede ønsker om adoption. Personlig mener jeg det og støttes heri af Adoption og Samfund, Terre des Hommes og mange andre menne-

sker, som er interesseret i adoptionsspørgsmål. Omvendt er såvel nævn som minister, Glemte Børn og Adoption Center tvivlende.

I den forbindelse vil jeg i øvrigt udtrykke håbet om, at Terre des Hommes vil få tildelt den formidlingsret til Indien og Sri Lanka, man har søgt om i så mange, mange måneder.

Jeg vil på det indstændigste anmode justitsministeren om at lade gennemføre en tilbundsgående undersøgelse af spørgsmålet, om der er børn nok til rådighed for adoption. For først på det tidspunkt tror jeg at vi kan nå frem til en afklaret holdning. Så længe de forskellige partier og alle mennesker, der er involveret i en debat om adoptionsspørgsmål, ikke er klar over dette spørgsmål, vil meningerne stå ret stejlt over for hinanden.

Igen noget personligt: rundt om i verden findes der ulykkeligvis tusindvis af børn, som vansmægter, og hvis fremtid er aldeles udsigtsløs, forældreløse børn, som dør af sult og sygdom. Hvis man har rejst rundt i verden og besøgt nogle af de fattigste lande og set børn liggende og dø på gaderne på barmtæpper eller set grupper af små børn leve af affaldet fra kantiner og messer for udenlandsk garnisonerede soldater osv. osv., ja, så er man dybt ulykkelig over, at vi herhjemme har tusindvis af forældre, hvis største ønske det er at adoptere et barn, men som ikke får chancen for at opdrage sådanne børn og give dem en meningsfuld fremtid.

I den forbindelse vil jeg også gerne nævne, at jeg personlig har været i kontakt med repræsentanter for mange indiske børnehjem – nogle af dem har været her i Folketinget – som har tryglet os om at gøre det lettere at få indiske børn her til Danmark. Derfor skal jeg ikke med sikkerhed kunne sige, at der er børn nok, jeg er bare næsten overbevist om det, og derfor tror jeg, det vil være overordentlig værdifuldt, om man kunne overtale ministeren til at nedsætte et udvalg, der undersøgte dette spørgsmål til bunds, således at vi fik fast grund under fødderne.

Det er rigtigt, at det drejer sig om barnets tarv, men når man personlig ser mange børns fremtid i en række lande, er jeg overbevist om, at man må mene, børnene skal have det næsten helt uacceptabelt dårligt for at have det ringere end de livsmuligheder, de har i mange af disse lande.